

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220010234
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8220010234.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Evy Pirkovskej na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.11.2020 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. poriadku na podklade odvolania obžalovaného L. B. z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/65/2020 zo dňa 22.07.2020 výrok o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému L. B. , nar. XX.XX.XXXX vo P., trvale bytom P., R. č. XXX/XX, t. č. vo väzbe v ÚVV Prešov od 19.12.2019

u k l a d á

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 3, § 39 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/65/2020 zo dňa 22.07.2020 bol obžalovaný L. B. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- od presne nezistenej doby najneskôr od mesiaca august 2019 až doposiaľ na rôznych miestach v okrese Bardejov a na iných miestach Prešovského kraja za doposiaľ nezistených okolností od doposiaľ nestotožnených osôb neoprávnene nakupoval a zadovážoval rôzne druhy omamných a psychotropných látok, najmä pervitín, ktorý obsahuje metamfetamín, ktorý je podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do 2. skupiny psychotropných látok, ako aj ďalšie nestotožnené omamné a psychotropné látky, ktoré sú v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do jednotlivých skupín omamných a psychotropných látok, ktorý

následne prechovával na rôznych doposiaľ presne nezistených miestach Prešovského kraja vo svojej dispozícii a následne pervitín predával alebo zadovážoval ďalším záujemcom na rôznych miestach Prešovského kraja, najmä v okresoch Bardejov a Svidník a to okrem iných doposiaľ nestotožnených osôb aj A. F. zo P., ktorému minimálne šesť až sedemkrát v období od septembra 2019 až do dňa 18.12.2019 zadovážoval pervitín na rôznych miestach Prešovského kraja, D. N. zo P., ktorému v mesiaci august 2019 zadovážil bezodplatne pervitín, ktorý následne spolu konzumovali v osobnom vozidle na parkovisku vo P., L. L. zo P., ktorému niekedy v mesiaci október 2019 pri garážach na ulici X. L. vo P. v dvoch prípadoch bezodplatne zadovážil papierovú skladačku s pervitínom, pričom dňa 19.12.2019 v čase o 00.55 hod. bol zadržaný L. B., u ktorého boli pri osobnej prehliadke zaistené tri kusy prázdnych nepoužitých originálne zabalených bielo oranžových striekačiek 50 ml, ďalej jeden kus použitej bielo oranžovej striekačky 50 ml, v ktorých skúmaním bola zistená prítomnosť nevážiiteľného množstva metamfetamínu, akc papierová skladačka oranžovej farby, v ktorej skúmaním bola zistená nevážiiteľného množstva metamfetamínu a L. B. sa uvedeného skutku dopustil aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/116/2013 ti dňa 12.3.. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7To/7/2014 do dňa 29.5. 2014, bol právoplatne odsúdený za zločin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi formou spolupáchateľstva podľa § 20 k §172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona a bol mu uložený podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l/, n/ Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 5 rokov a uložením povinnosti zamestnať sa v skúšobnej dobe v mysle § 51 ods. 4 písm. j/ Trestného zákona a obmedzení v zmysle § 51 ods. 3 písm. b/, c/ Trestného zákona, a to zákazu požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a stretávania sa s osobami, ktoré majú na páchatel'a negatívny vplyv alebo ktoré spolupáchateľmi alebo účastníkmi na trestnom čine,

za čo mu bol podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 78 ods. 1 Tr. zákona mu bol uložený ochranný dohľad na dobu 1 roka.

Po vyhlásení rozsudku podal odvolanie obžalovaný L. B. proti výroku o treste, pričom v dodatočne prostredníctvom obhajcu predložených dôvodoch odvolania uviedol, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody je neprímerane prísny, že nebolo v dostatočnom rozsahu prihliadnuté na to, že sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku, svoje konanie oľutoval a bol nápomocný orgánom činným v trestnom konaní. Drogy zháňal pre seba, nepredával ich, nevyrábal ich a nezarábal na tom. Nebol drogovým dílerom, pričom zo skutku plynie, že nikto mu nič za drogy neplatil. Už v prípravnom konaní navrhoval uzavretie dohody o vine a treste, avšak z dôvodu nesúhlasu nadriadenej prokuratúry k uzavretiu dohody o vine a treste nedošlo. Zároveň poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 44/2017. Vzhľadom na tieto okolnosti navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil mu trest odňatia slobody pod dolnou hranicou zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným M. B. ako osobou na to oprávnenou odvolací súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, a to po doplnení dokazovania na verejnom zasadnutí, že odvolanie obžalovaného M. B. je dôvodné.

V rámci prieskumného konania odvolací súd v prvom rade preskúmal správnosť postupu konania predchádzajúceho vyhláseniu napadnutého rozsudku, pričom zistil, že postup konajúceho súdu bol v súlade s procesným predpisom, keď obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa ku skutku kladenému mu za vinu, ako aj k dôkazom vykonaným na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný po poučení vyhlásil, že je vinným zo spáchania skutku a toto jeho vyhlásenie bolo súdom prijaté, preto dokazovanie bolo zamerané iba k výroku o treste. Obžalovaný tiež mal možnosť predniesť záverečnú reč a vyjadriť sa aj v rámci posledného slova.

Vzhľadom k tomu, že vyhlásenie obžalovaného, že je vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, bolo prijaté za splnenia zákonných podmienok, ako aj na obmedzený rozsah odvolania, odvolací súd preskúmaval iba napadnutý výrok o treste, ktorým bol obž. M. B. uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, pre výkon ktorého bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Účel trestu, ktorý sa ukladá za trestný čin, je vymedzený v § 34 ods. 1 Tr. zákona, a tento má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Súčasne je potrebné prihliadať pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prvého stupňa správne postupoval, keď ukladal obžalovanému trest vo vzťahu k obzvlášť závažnému zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekursorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona, za ktorý zákon ustanovuje sankciu odňatia slobody na desať rokov až pätnásť rokov.

Konajúci súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. S týmto záverom sa stotožnil aj odvolací súd, keďže tomuto zodpovedá zistenie, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu skutku a jeho spáchanie aj úprimne oľutoval už v prípravnom konaní, ale i že urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, že je vinným zo spáchania žalovaného skutku. Na druhej strane, okresný súd pochybil, keď priznal obžalovanému aj jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, že obžalovaný bol za trestný čin odsúdený. Z odpisu registra trestov síce plynie, že obžalovaný bol v posledných 10 rokoch na území Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/116/2013 z 12.03.2014 uznaným vinným zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekursorov, ich držania a obchodovania s nimi formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 5 rokov, avšak vzhľadom k tomu, že práve toto odsúdenie je okolnosťou, ktorá napĺňa jeden zo zákonných znakov objektívnej stránky zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekursorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. a/, c/ Tr. zákona, pri uplatnení zásady trestného práva „ne bis in idem“ ustanovenej v 38 ods. 1 Tr. zákona nebolo možné na ňu prihliadať ako na príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, že obžalovaný bol v minulosti súdený, pretože by došlo k jej dvojitému pričítaniu v neprospech páchatel'a. Toto zistenie viedlo odvolací súd k záveru, že pri prevahe poľahčujúcich okolností nad okolnosťami príťažujúcimi prichádzalo do úvahy ukladanie trestu odňatia slobody v trestnej sadzbe od 10 rokov do 13 rokov a 4 mesiacov upravenej v zmysle zásad vyjadrených v ustanovení § 38 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého je potrebné znížiť hornú hranicu trestnej sadzby (§ 38 ods. 8 Tr. zákona) o jednu tretinu.

Podstatou odvolacej námietky obžalovaného M. B. bolo, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu nedostatočne vyhodnotil, že sa k spáchaniu skutku priznával už pri prvotných úkonoch trestného konania, že záujem o uzatvorenie dohody o vine a treste mal už v prípravnom konaní a že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku.

Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minor ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu (stanovisko č. 44 Trestného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky).

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane

prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Z trestného spisu je zistiteľné, že obžalovaný M. B. sa skutočne už vo svojej výpovedi dňa 19.12.2019 v procesnom postavení podozrivého priznával k spáchaniu skutku a verbalizoval vôľu „spolupracovať s políciou na objasnení celej veci, ale aj ďalšej rozsiahlej drogovej trestnej činnosti“ a na svojich postojoch zotrval počas celého trestného konania, kedy v rámci záverečného preštudovania spisu dokonca navrhol, aby bolo začaté konanie o dohode o vine a treste. Z oznámenia dozorujúceho prokurátora Okresnej prokuratúry Bardejov z 09.06.2020 plynie, že k uzavretiu dohody o vine a treste nedala súhlas nadriadená prokuratúra, pretože za zákonom zodpovedajúci trest považovala trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov, avšak nie je z neho zistiteľné, na základe akých úvah dospela k uvedenému záveru.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky plynie, že obžalovaný M. B. nebol v posledných 5 rokoch priestupkovo prejednávaný. Uvedenému zisteniu zodpovedá aj správa o povesti obžalovaného vypracovanej mestom P., ktorá hodnotí osobu obžalovaného všeobecne, pričom zároveň uvádza, že voči menovanému neviduje žiaden priestupok. Z vypracovanej charakteristiky na obžalovaného M. B. Ústavom na výkon väzby a Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Prešov vyplýva, že hodnotený sa počas výkonu väzby v ústave správal slušne a disciplinovane, k príslušníkom a zamestnancom sa správal na požadovanej úrovni, disciplinárne potrestaný nebol.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti za primeraný a zákonný je potrebné považovať trest odňatia slobody ukladaný, na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste, pod dolnou hranicou trestu ustanoveného Tr. zákonom. Obžalovaný urobil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku bez garancie alebo predpokladu pre obžalovaného priaznivého rozhodnutia o treste, kedy je možnosť mimoriadne znížiť trest ešte dôvodnejšia. Ide o procesnú logiku vzdania sa práva na (kompletné) súdne konanie, v rámci ktorej je vhodné a vecne správne umožniť mimoriadne zmiernenie trestu. Berúc do úvahy konštatované, za takýto primeraný a zákonný trest považuje krajský súd trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, a to s prihliadnutím aj na doterajšiu trestnú minulosť obžalovaného M. B., na ktorého prevýchovu už raz bolo výchovne pôsobené výkonom trestu odňatia slobody. Toto zistenie bolo zároveň i dôvodom, prečo krajský súd neaplikoval úplnú analógiu k možnosti zníženia trestu odňatia slobody až o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby tak, ako to predpokladá ustanovenie § 39 ods. 4 Tr. zákona pri ukladaní trestu odňatia slobody v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia zaradí súd páchatel'a obzvlášť závažného zločinu.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona súd môže zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená.

Krajský súd májúc za to, že u obžalovaného M. B. je možné, napriek tomu, že je páchatel'om obzvlášť závažného zločinu, dosiahnuť účel trestu aj výkonom trestu v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, tohto do uvedeného ústavu pre výkon trestu zaradil. K tomuto záveru dospel najmä po zohľadnení jeho kritického postoja k spáchanej trestnej činnosti a bezproblémového priebehu výkonu väzby.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného M. B. zmenil výrok o treste v jeho prospech.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.